

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, coburse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Nr. 6830 Pl. 1929.

NOTE OFICIALE.

Sfântul Sinod în ședința sa dela 10 Decembrie 1929 aducându-i se la cunoștință că hotărârile instanțelor de judecată bisericească nu sunt supuse de către președinții unora din aceste instanțe spre aprobare Chiriarhului respectiv, deliberând asupra acestei chestiuni a luat următoarea hotărâre:

„În temeiul principiului enunțat în art. 196 din Regulamentul de procedură, toate sentințele pronunțate din partea instanțelor judecătorești bisericești, trebuie să aibe aprobarea Chiriarhului și anume: Episcopul va aproba sentințele Consistoriului spiritual eparhial; Mitropolitul pe cele ale Consistoriului spiritual mitropolitan iar Patriarhul pe cele ale Consistoriului spiritual Central”.

Ceeace se aduce la cunoștința Onoratei Preoțimi parohiale.

Caransebeș, din ședința comună a Consiliului eparhial ținută în 15 Martie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Nr. 1721 E. 1930.

În conformitate cu art. 114 din Legea pentru unificarea contribuțiilor directe îndatorăm Onorata Preoțime a Eparhiei noastre, ca în termen de 15 zile socotite dela publicarea acestui ordin, — să înainteze — prin oficiile protopresbiterale — dovadă despre achitarea impozitelor pro lanuaric—Martie a. c.

Cei ce nu vor satisface la timp dispozițiunilor de mai sus, vor fi omiși din statele de plată și trași la răspundere pe cale disciplinară.

Onor. Oficii protopresbiterale vor înainta — cel mai târziu în 10 Aprilie a. c. Consiliului eparhial dovezile despre achitarea impozitelor.

Preoțimea tractului Caransebeș va înainta direct aceste dovezi.

Caransebeș, la 22 Martie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Actualități.

Importanța bibliotecilor parohiale.

Cea mai serioasă problemă pentru vitalitatea unui popor este neapărat cultura aceluia popor, prin care se determină gradul său de civilizație.

Fără o cultură solidă nu poate nimic da, nici, căci înainte de a da drepturi ori a impune datoriți individului, este necesar să-i dai putința a le înțelege rostul și a se folosi de ele. Din această necesitate imediată a isvorât astăzi una din cele mai de căpetenie probleme, — aceea a culturalizării maselor.

Să cultivăm poporul, e strigătul răspical al tuturor acelor, cari înțeleg acest imperativ, acelor, cari înțeleg rostul vremurilor în cari ne sbatem.

Cea mai bună metodă prin care se poate cultiva mai ales poporul neaș — de jos și care astăzi a fost ridicat la gradul de instituție, sunt bibliotecile. Ele sunt adevărata școală a sateanului, fapt, care îndreptățește titanica muncă de jertfă, ce se depune pentru înființarea și augmentarea lor. Pretutindenii lumea însetată de cultură se străduiește a găsi mijloacele cele mai potrivite pentru funcționarea lor. Găsim în multe părți biblioteci așa numite comemorative, înființate în onoarea unui cetățean însemnat pe care l-a avut țara, a cărui viață a fost pildă vie de cinste și de jertfă pe altarul patriei sale. Găsim biblioteci prin cazărmi, uzine, fabrici, orfelinate, spitale, etc.

Scopul tuturor este unul și acelaș, — promovarea culturii prin câștigarea a noui cunoștinți fie ca entuziasm ori ca mângăieri ale sufletelor trudite.

Scriind acestea îmi vine în minte marea jertfă depusă de buna noastră Regină Maria în timpul marelui războiu, când neprecupețindu-și

timpul și nici viața, alerga când într'un spital, unde alina suferințele prin împărțirea la bolnavi de cărți religioase, iconițe sugestive, când într'un tranșeu, unde căuta să întrețină elanul soldaților, cărora deasemenea pe lângă o vorbă de încurajare, le împărția cu propria sa mână cărți entuziaste și pline de foc național.

Într'adevăr, cărțile fac minuni. Ele întăresc cugetarea spre o judecată mai clară, făcând pe om să chibzuiască mai bine. O carte, poate de exemplu, să înalțe sufletul până în sfere pauline, o carte te poate învăța ce este frumos și bine, însfârșit o carte te poate face din ateu, cel mai bun credincios.

Cartea cea mai mare din lumea aceasta — Sfânta Scriptură, a readus la cunoștința cea adevărată aproape o întreagă omenire, pe cel mai încarnat ateu l-a făcut propovăduitorul său și tot această carte a adus la Dumnezeu pe scepticul și dubiosul Augustin, iar astăzi tot Ea străbate triburile pentru a chema la mântuire pe canibali.

Pentru un preot, cartea este slujitorul cel mai credincios în lupta sa cea grea de evanghelizare. Deaceia, lipsa unor biblioteci parohiale s'a simțit, mai ales că întreagă tradiția culturală este legată de Biserică.

Primele raze de lumină au răsărit în pridvorul sfintelor noastre așezăminte de unde călugării noștri cuvioși și preoții noștri — singurii cărturari, împărțeau cunoștința cărții.

Inercarea ce s'a făcut, cu înființarea ateneelor populare prin sate, puse sub îndrumare străină de biserică, n'a dat rezultate prea strălucite din cauze ce nu se pot determina bine. Deacum, apelul s'a îndreptat spre preoțime ca fiind cea mai chemată la această operă. P. S. Sa Episcopul nostru, ne-a lansat în această privință și un ales Regulament, pe baza căruia fiecare parohie își poate înființa o cât de modestă bibliotecă parohială, care, — ca să repet cuvintele P. S. Sale, — „se va augmenta an de an spre a ajunge la un număr cât mai mare de volume“.

Realizarea e dintre cele mai ușoare, dată fiind grija ce trebuie purtată pentru hrana sufletească a parohienilor. Printr'o leacă de stăruință, fiecare din noi, am putea face, ca din Biserica noastră să pornească o puternică acțiune de cultură populară prin înființarea unor asemenea biblioteci. Mulțumirea ne-ar copleși atunci, când am vedea rezultatele; căci vor fi timpuri când poate împrejurările nu ne-ar permite a satisface trebuința sufletească cu cuvântul nostru, când poate nu vom putea alina nevoile și suferințele tuturor prin prezența noastră, și atunci acela ce se va duce în locul nostru va fi cartea cores-

punzătoare, care va da sfatul și mângăierea necesară.

Am observat, că sectarii noștri, deși sunt sporadic aruncați fără vreo convenire cu cei mai mari ai lor, ceace-i ține strâns și în legătură cu aceștia ca și satisfacerea trebuințelor sufletești, le este dată de cărți și reviste pe cari le primesc regulat și pe cari le plătesc cu vârf.

Oare noi n'am putea face mai mult, când avem atâtea posibilități la îndemână? În fiecare comună parohială creând câte un organ, un focar de cultură, am contribui în cea mai mare măsură la cultivarea acestui popor pe care vremurile noi l-au apucat încă nedestul de pregătit.

Prin aceasta nu ne-am face decât o parte din datoria ce-o avem față de Dumnezeu, de Biserică, de neam.

D. Anuțoiu
preot.

Moțiune.

„Societatea ortodoxă națională a femeilor române“, a organizat Duminică în 9 I. c. în București o impunătoare manifestație de protest împotriva persecuției desănuțuite de regimul sovietic contra Bisericii creștine din Rusia, votând următoarea moțiune:

„În numele lui Dumnezeu, Tatăl nostru cel cereș, atotțitorul și făcătorul ceriului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

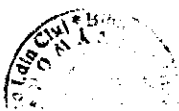
În numele Fiului Său, Domnului Nostru Iisus Christos, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat.

Noi, Românii, creștini ortodoxi din Capitala București a Regatului României, întruniți astăzi, 9 Martie 1930 în sfânta Duminică a ortodoxiei, la chemarea Societății ortodoxe a femeilor române, după ce am ascultat sfânta liturgie săvârșită de Prea Sfântia Sa Arhiepiscopul Platon Ciosu, vicarul Patriarhiei române, cu soborul său de preoți.

Protestăm contra urgiei păgâne ce s'a deslănțuit la granițele noastre contra ortodoxismului și care se manifestă prin dărâmări de biserici, se închid bisericile creștine, se persecută și seucid episcopii, preoți creștini și cei ce mărturisesc credința în Dumnezeu.

Dreptul de închinare lui Dumnezeu este un drept natural al fiecărui om, drept câștigat de biserică creștină ortodoxă pentru fiii săi prin învățătura iubirii și a jertfei fiecăruia.

Inercarea despoților Ruși de a desființa biserică creștină ortodoxă rusă, este un atentat în contra umanității întregi, pentru că dacă ar reuși, ar înceta să curgă în arșița sufletească a zilelor tulburi de astăzi, izvorul curat și puternic al ortodoxismului.

Cu lacrimi în ochi rugăm pe Dumnezeu să oprească nebuna încercare, izbăvind de cei răi pe frații noștri.

Acestor frați Ruși le trimitem îmbrățișarea noastră creștinească, îmbărbătare la suferință pentru gloria lui Dumnezeu și rugarea să pomenască și numele numelui nostru când vor fi în împărăția cerului încununăți cu cununa martirilor pentru credința în Dumnezeu și Fiul Său Iisus Christos și în sfânta noastră biserică creștinească ortodoxă a Răsăritului. Amin*.

Taina sfintei Pocăinți*).

„Fiule iartă-ți-se ție, păcatele tale”. (Marcu II, 5).

Iubiți Creștini,

Am auzit la sf. liturgie de azi, citindu-se în sf. Evanghelie, că Domnul nostru Iisus Christos, venind din pustiie, a ajuns în orașelul Capernaum. Lăfându-se vestea despre învățăturile sale înălțătoare și despre multele minuni, ce le-a săvârșit, mulțime mare de popor îl inconjura.

Strada era plină de lume. Ca să poată mai ușor învăța, Domnul intră într-o casă. Cât ai clipi din ochi casa se umplu așa de mult, încât nimeni nu mai putu intra acolo.

În orașelul acela era un neputincios, care deși umblase pe la toți doftorii și-și cheltuisese averea cu ei, era așa de slab, în cât nu se putea mișca din patul suferințelor sale. Auzind și el, că a sosit acolo Domnul nostru Iisus Christos, o rază de nădejde începe să-i încălzească sufletul. Se naște în el dorința să roage pe Domnul să-l mântuiască de suferința sa.

Deși nu se putea scula din așternutul său, nu-și pierde nădejdea. Roagă prietenii săi să-l ducă la Domnul. Și patru prieteni ai acestuia, văzându-i dorința ferbinte de a vedea pe Domnul, și de a-se tămădui, și îndemnați de cea mai sinceră iubire prietenească, îl iau cu patul și-l duc la casa unde învăța Mântuitorul și căutau să pătrundă cu el înăuntru.

Imbulzeala era așa de mare acolo, încât le era cu neputință. Nu-și pierd nădejdea. Încrederea lor în iubirea și puterea tămăduitoare a lui Christos și mila față de prietenul lor nefericit îi îndemnă să nu piardă nici un moment. Ridică bolnavul pe acoperământul casei, îl sparg și prin spărtura aceia slobod pe prietenul lor înăuntru, înaintea picioarelor Domnului nostru Iisus Christos.

Domnul nostru văzând atâta încredere, își întrerupe învățătura și adresându-se bolnavului, îi zice: „Fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale!”

O liniște de mormânt se produse în clipa aceea și parcă o nedumerire se citea de pe fețele tuturor. Văzând aceasta Domnul, zise slabănogului: „Scoală și îți ridică patul tău și mergi la casa ta!” Și slabănogul, tămăduindu-se, își ia patul și mărind pe Domnul, merge la casa sa.

Iubiți Creștini,

Domnul nostru Iisus Christos când vede slabănogul, mai întâiu îl curățește de păcate. Și nu fără înțeles. El prin această voește să arate, că izvorul tuturor relelor

și suferințelor sunt păcatele; ele au adus și aduc și azi atâtea nefericiri asupra neamului omenesc. Ele sunt maladiile cari rod la sănătatea trupurilor și a sufletelor noastre. Și, după cum nu ne putem feri de diferiți microbi ce-i inspirăm împreună cu aerul și cari ne cauzează așa de multe morburii trupesti, așa ne molipsim și de microbii păcatului. Nimeni nu este scutit de păcate, căci „toți întru fărâdelege ne-am zămislit și întru păcate ne-am născut”.

În această stare, scăpare și mântuire aflăm numai în bunătatea și iubirea nemărginită față de noi a Domnului nostru Iisus Christos. El ni-a dăruit cel mai sigur medicament contra păcatelor: sf. taină a Mărturisirii.

Să ne ocupăm azi puțin cu această sf. Taină.

Iubiți Creștini,

Omul a fost făcut de Dumnezeu din iubire și tot din dumnezeiască iubire i-s-a dat menirea să fie fericit. Din iubire Dumnezeu a trimis în lume în corp omenesc pe Fiul său, pe Domnul nostru Iisus Christos, ca să ridice omenimea căzută iarăși în împărăția Tatălui ceresc, să șteargă prin jertfirea Sa pe cruce vinovăția păcatului neascultării, să restabilească între Dumnezeu și om adevărata legătură fiască, cu un cuvânt, să readucă pe om iarăși la fericirea pentru care a fost creat. În acest scop Domnul nostru a întemeiat sf. Sa biserică, ai cărei membrii sunt acei oameni, cari s'au hotărât a mărturisi învățătura și a vieții după normele date de Domnul Iisus Christos. Biserica creștină, care are ca cap nevăzut pe însuși Fiul lui Dumnezeu, mai pune la îndemâna membrilor săi și mijloace sfințitoare, cari îi ajută a fi membri ai împărăției cerești.

Prin sf. Botez omul se curățește de păcatul strămoșesc și devine membru al împărăției cerești; prin sf. Mir și celelalte taine ale bisericii se împărtășesc de grația sau ajutorul dumnezeesc care îl ajută și îi dă tărie să facă roade adevărate creștinești.

Dacă cugetăm însă puțin mai adânc asupra învățăturilor sublime ale sf. noastre biserici, asupra scopului ei, nu putem să nu ne convingem de iubirea și mila cea mare a lui Dumnezeu față de noi; iar dacă ne privim pe noi înșine, viața noastră, cu durere ajungem la trista convingere, cât de slabi suntem noi întru împlinirea datoriilor noastre față de Dumnezeu, Făcătorul și Purtătorul nostru de grijă. Și tot așa, suntem slabi față de cel mai mare dușman al nostru, față de păcat. Nu-l putem totdeauna învinge, căci suntem compuși nu numai din suflet, ci și din corp făcut din lut și care de multe ori răpit de valul ispitelor, ușor alunecă și cade în păcat. „Prin păcat a intrat în lume moartea”, el e cauza tuturor relelor, durerilor și suferințelor; el pricinuește toată nefericirea și mizeria, și duce pe cei răpiți de dânsul chiar și la pierderea fericirii veșnice.

Domnul nostru Iisus Christos cunoscând slăbiciunea firii omenesti, întru bunătatea Sa nemărginită și mila Sa nemăsurată ne îndeamnă prin cuvintele: „nu ne duc pe noi în cercare” să ne rugăm zilnic, ca Dumnezeu să ne dea tăria de a rezista îndemnuirilor la păcat; iar prin cuvintele: „și ne iartă nouă păcatele noastre”, cunoscând, că foarte adesea și foarte ușor putem păcătui, ne îndeamnă, ca una din preocupările noastre principale în rugăciune să fie cererea iertării păcatelor. Și rugăciunile noastre ferbinți nu vor rămânea neascultate, căci el însuși ne îmbărbătează, zicând: „cereți și vi se va da vouă”. Apoi zicând, că „n'a venit să caute pe cei drepti, ci pe cei păcătoși, că nu cei sănătoși au nevoie de doftor ci bolnavii”, este siguranța noastră, că dacă

*) Conferință ținută de prof. Dimitrie Soceneanțu în Dumineca 2-a din Postul Mare.

sunt păcate, există și iertare, și că bunătatea și mila lui Dumnezeu covârșește păcatele noastre.

Dar Domnul nostru Iisus Christos nu numai cu învățătura ni-a arătat, că putem dobândi iertarea păcatelor, ci și prin fapte. Pe cruce fiind răstignit a iertat pe tâlharul care s'a pocăit și s'a rugat chiar și pentru cei ce-L huliau zicând: „Doamne nu le socoti păcatele lor“.

În acest scop, Domnul nostru Iisus Christos a așezat taina sfintei Mărturisiri prin cuvintele adresate sf. săi Apostoli: „ori câte veți lega pe pământ să fie legate și în ceruri și oricâte veți deslega pe pământ să fie deslegate în ceruri“. Puterea aceasta dela sf. Apostoli s'a transmis urmașilor lor, episcopilor, cari încredințează cu aceasta și pe preoți, ca reprezentanți ai lor.

Și acum, să vedem, ce se cere dela creștinul ce voește să se împace cu Dumnezeu, curățindu-și sufletul de păcate prin taina sf. Mărturisiri.

Vă istorisesc o întâmplare adevărată.

La începutul domniei lui Ludovic XVI-lea, regele Franței, Ducele de Ossouna întreprinzând o călătorie prin țară, ajunse în orașul Toulon, unde erau mulți întemnițați, condamnați la muncă silnică în galere. Comandantul închisorii se folosi de prilejul de a obține grațierea unora dintre acești nefericiți.

Viceregele își exercita dreptul acesta nu numai cu toată precauțiunea, dar și cu multă dreptate. Vorbi cu fiecare dintre deținuții propuși pentru grațiere. Firește, că toți aceștia căutau să convingă pe prinț, că ei pe nedrept, fără nici-o vină au ajuns acolo. La urmă se adresează către unul, care îi spuse: „Altefă regală, n'am nici un motiv să mă plăng de soarta mea, căci eu am fost un miserabil făcător de rele. Am meritat să fiu tras pe roată și consider de o deosebită grație, că mă aflu acum aici“. În urma acestei mărturisiri, sincere, prințul îl consideră demn de grațiat, căci acesta, asemenea vameșului Zahau și fiului răticat din sf. Evanghelie, își recunoaște păcatele sale.

Recunoașterea sinceră a păcatelor și mărturisirea lor deci, este prima condiție, ce trebuie s'o îndeplinească și creștinul, care se apropie de taina sf. Mărturisiri.

A doua, se cere, ca la primirea acestei sfinte taine să simțim durere pentru păcatele prin cari am ofensat bunătatea dumnezească. Proorocul David numai după zbuciumul, durerea și lacrimile sale au fost iertat; iar sf. Apostol Petru cântând cocoșul și dându-și seama, că până atunci de 3 ori se lăpădase de Domnul, numai prin lacrimi ferbinți s'a mântuit.

În natură vedem, că un ogor ori și cât de bine ar fi lucrat într'un an, ca să producă roade, se cere, ca și mai departe să fie prevăzut cu îngrășămintă, să fie adânc arat, bine grăpat și la timp potrivit semănat și plivit. Asemenea este și sufletul nostru. Ca să fie todeauna curat de păcate, trebuie să ne apropiem cu evlavie de această taină și apoi, implinind sfaturile primite dela duhovnic, să ne îngrozim și ferim de păcate. Numai astfel lucrând, vom avea roade dătătoare de adevărată fericire pământască și cerească.

Iubiți creștini,

Aruncând o privire în viața de toate zilele, observăm, că traiul din zi în zi devine mai greu, abia mai putem ținea piept în lupta cu diferitele greutateți, ce sunt așa de multe și așa de necruțătoare. Cauza acestei stări nefericite este, că sufletele oamenilor sunt răpite de puternicul val al păcatelor. Azi, în loc de dragoste domnește ură, în loc de înțelegere, ceartă; în loc de ajutor reciproc, invidie, lăcomie, înșelăciune și jaf; toți sunt îmbătați de

poftele lăcomiei, și foarte rari sunt aceia, a căror inimă simte durerile atâtor nefericiți și mai jertfesc ceva și la altarul sfintei biserici și pentru națiune și patrie.

Dorim să ieșim din această stare nefericită? Atunci n'avem decât să ne curățim și întărim fiștecele în parte în privința sufletului și această muncă de îndreptare și întărire să o estindem și asupra sufletelor mai aproape de noi.

Ocazia cea mai bună a ne gândi în aceasta și a lucra în această direcție ni-o dă postul sfintei Invieri în care ne aflăm azi. Frumoasele noastre învățături bisericesti, armonioasele cântări și întreg serviciul dumnezeesc e întocmit, ca să ne topească gheața sufletească și să ne cheme la adevărata îndreptare prin pocăință.

Conduși de aceste sentimente, să ne îndreptăm către bunul Dumnezeu, rugându-l: „Ușile pocăinței deschide-ni le dătorule de viață, că mănecă duhul nostru la lăcașul Tău cel sfânt, purtând lăcaș al trupului cu totul spurcat; ei ca nu îndurat curățește-l, cu mila milostivirii Tale“. Amin.

Prof. D. Soceneanțu.

Domnia lui Asa.

(Cronici II. 14, 1-15)

Nicolai Roman.

Însă, după cum de-i soare și senin și strălucire
Iară vânturi dela stânga suflă cu împotrivire
Și ndărât pornește altul, și-aduc umed și-aduc ploii, —
Astfel soarta și'n viață schimbă binele'n nevoi.

Eliopia și pornise toate duhurile rele
Înspre Iuda. Unde-i brațul, să se lupte-acum cu ele?
Asa! Unde ți-e nădejdea? Cumințenia ta unde?
Toată oastea ta-i o barcă plutoare peste unde
Și e marea nvisforată și limau tu n'ai aproape
Și-o să ți-se'nece'n moarte, oastea, — ca o plută'n
[ape, —

Căci păgânii vin cu oaste indoită și cu cară
Fără număr, să-ți răpună Dumnezeu, popor și țară!

Și-a venit Zerah sălbatec, îngâmfat și neinvins
Și de Măreșă aproape corturile și le-a'ntins,
Iar de partea cealaltă, jos, pe vale, pe Tsefala,
Asa și-a întins oștirea și de luptă este gata.

Pace s'a lăsat. A doua strajă-a nopții e'n putere.
În văzduh e-alăta tihnă și atâta mângăere
Încât stelele și pierdură scânteerea curgătoare, —
Parc'ar fi murit, aprinse, — sub cea mai ușoară boare...
Numai Asa priveghează; sac murdar pe trup își pune:
Haina și spintecă și cheamă pe Iahve în rugăciune:

Iahve, am fost cu Tine ne'ncetat!
Ca Unuia Stăpân, mă'nchin cucernic!
Ușor îți este-a fi cu cel puternic
Și pe cel slab Tu-l faci cel mai bărbat,
Învingător în luptă și în viață!
Ci, eu invoc puterea ta măreață:
Să ne ajuți, Iahve, Stăpânul meu,
Căci Tu ne ești doar unul Dumnezeu
Și Tu ne ești și reazim și ești scut
Și'ncontra multora vrăjmași de moarte
Numele Tău sfânt va să ne poarte!
Noi pururea pe Tine Te-am avut;
Noi, Doamne, știm, că împotriva Tu,
Nicăcând, nimica omul n'a putul,
Nici va putea!...

Și, când s'a făcut lumină, soarele venind din leat, —
 Chiole îngrozitoare cerurile-au spinlecat;
 Zăngănit și vuet mare au cutreerat oștirea.
 Însă Iahve-a vrut în Iuda să-și descopere-mărirea
 Și-a lovit mai înainte de-a se ridica Asă,
 De-a simțit Zerah mânia cerului asupra sa, —
 Căci a înlemnit dușmanul și-amușit a stat pe loc.
 Ce-a văzut atunci dușmanul și ce aprig nenoroc
 L-a împins la fugă? Nimeni n'z știut și nu va ști!
 Și-au lăsat Etioponii bogăția țării, — și
 Goana lor spăimântătoare i-a dus unde n-au știut;
 Iară Asa având semne și pe Domnul având scut,
 Până la Gherar aproape, Asa i-a bătul cumplit
 Și-au căzut dușmanii'n luptă și cu miile-au pierit;
 I-a ucis cu foamea Iahve și i-a obosit cu drumul,
 Risipiindu-i dinainte-I; cum se risipește fumul...
 Și mânați de voia Celui mai presus de fire, iar
 S'au înlors, bătând cetate de cetate în Gherar
 Și tot juru'-au tras prin săbii, pradă au luat mulțime
 Și Iahve a pus sub spaimă lumea din împrejurime.
 Și, când Domnul făcu totul într'un mare țintirim,
 Asa apucă, cu oastea, calea spre Ierusalim...:

(Sfârșit).

Raportul general

al Comitetului Societății femeilor române din Caransebeș
 către Adunarea generală.

Onerată Adunare generală!

În conformitate cu dispozițiunile statutare, Comitetul Societății noastre are onoarea a prezenta Onoratei Adunări generale, despre activitatea desfășurată, cât și despre averea și mișcarea financiară în cursul anului 1929, următorul

Raport general:

1. Comitetul Societății s'a întrunit în cursul anului 1929 în 9 ședințe ordinare.

Deoarece scopul de căpetenie al Societății este, a căuta căile și mijloacele potrivite și posibile, de a aduce pe credincioșii Bisericii noastre în atingere, mai bine zis, în legătură cu Mântuitorul, am aflat de bine să aranjăm, dacă și nu încontinuu, cel puțin în timpul Posturilor principale, în legătură cu slujbele dumnezeiești câte o conferință religioasă și concerte bisericesti, procurându-le astfel credincioșilor mulțumirea sufletească de a lua și ei parte la preamărirea lui Dumnezeu.

Acest scop îl vedem întrupându-se. Prea Sfinția Sa Domnul nostru Episcop Dr. Iosif Badescu nu numai că ne-a învrednicit de binevoitoarea încuviințare prin arhierasca binecuvântare, ci a binevoit chiar să pună Societății la îndemână toate mijloacele întru ajungerea acestui scop.

Astfel în toată activitatea desfășurată de Comitetul Societății, amintim la locul prim îmbucurătorul succes moral atins prin frumoasele conferințe religioase urmate de frumoasele concerte bisericesti, care au contribuit și cu ajutorul lui Dumnezeu vor contribui și pe mai departe la progresul cultural bisericesc în orașul nostru.

Seria acestor conferințe religioase s'a început în Dumineca primă a postului Paștilor anume din 17 Februarie 1929, cu care ocaziune a conferențiat domnul diacon Teodor Roșca despre: „Dumineca ortodoxiei” și despre „Însemnătatea colivei în credința noastră”, iar Corul catedral de sub conducerea domnului profesor

Constantin Vladu a cântat: „Lăsați pruncii să vină la mine”.

În 24 Februnrie 1929 a conferențiat domnul profesor de teologie Dimitrie Popescu despre: „Taina credinței”, urmat de concertul religios: „Psalm 100”.

În 3 Martie 1929 a conferențiat domnul profesor de teologie Ioan David despre: „Mijloacele prin cari creștinul ascultă și împlinește cuvântul lui Dumnezeu”. Corul a cântat priceasna „Mântuire” de I. Vidu.

În 10 Martie 1929 a conferențiat domnul profesor de teologie Zeno Muntean despre: „Post și felurile lui”, urmat de concertul religios „Ție” de Vorobchievici.

În 17 Martie 1929 a conferențiat domnul profesor Gheorghe Noaghea despre: „Nu știți ce cereți” urmat de un scurt și frumos discurs prin care anunță încheierea seriei de conferințe din postul Paștilor.

În 2 Iunie 1929 Comitetul Societății a aranjat o șezătoare culturală cu program variat. Buna reușită a acestei șezători a fost asigurată prin binevoitorul concurs al membrilor din secția micilor ortodocși și anume elevele: Steluța Popovici, Emilia Tatalovici, Viorica Jumanca, Ștefania Jian, Florica Popovici, Victoria Iacob, Elenuța Petria și elevii: Pupa Târziu și Eutimie T. Căpușa, ear ca complectare și podoabă au servit frumoasele concerte atât de bine executate de corul societății teologice Ioan Popazu și Corul Catedral.

Seria conferințelor religioase din Postul Crăciunului s'a început Duminecă în 17 Noemvrie 1929 și s'a deschis prin conferința: „Era un om oarecare bogat”, ținută de domnul profesor Gheorghe Noaghea, urmată de corul „Buzele mele vor vesti lauda Ta”.

În 21 Noemvrie 1929, Joi, la Întrarea în Biserică, a conferențiat domnul profesor de teologie Ioan David despre: „Doctrinile noi ale Sfintei Scripturi” urmat de corul: „Strigă Domnului”.

În 24 Noemvrie 1929 a conferențiat domnul profesor de teologie Dimitrie Popescu despre: „Dacă averea este piedecă pentru câștigarea vieții vecinice”, urmat de corul „Dumnezeule, Dumnezeule”.

În 1 Decemvrie 1929 a conferențiat domnul profesor Dimitrie Soceneanțu despre: „Binefacerile credinței”, urmat de concertul: „Iisus”.

Vineri în 6 Decemvrie 1929 în ziua de Sfântul Nicolae a conferențiat domnul diacon Teodor Roșca anume: „Explicarea câtorva momente din Sfânta Liturghie”, iar corul a cântat: „Psalm 100”.

În 8 Decemvrie 1929 a conferențiat domnul profesor Filip Pop despre: „Raportul dintre credință și știință”, iar corul a cântat: „Psalm 26”.

În 15 Decemvrie 1929 a conferențiat domnul profesor Zeno Muntean despre: „Sfânta Eucharistie”, iar corul a cântat colinda: „Veniți creștini”.

În 22 Decemvrie 1929 a conferențiat Părintele Liviu Cornean despre: „Milostenie” urmând a face o frumoasă încheiere a seriei de conferințe religioase din postul Crăciunului. Corul a cântat colinda: „Umbra Maica”.

Inregistrăm în cadrele acestui raport, minunea întâmplată, de a vedea numărul ascultătorilor crescând din zi în zi, ca răsplată pentru osteneala domnilor conferențieri.

2. Pentru de a putea scoate în relief o altă parte esențială a existenței acestei societăți, se cere să aruncăm o privire asupra trecutului nu prea îndepărtat al acesteia și adică: Comitetul societății la început și-a ținut ședințele în câte un curs al Institutului teologic, mai târziu în sala Direcțiunii sau și în sala profesorală a Liceului „Traian Doda”. Și, continuam a ne folosi și pe

mai departe de bunăvoința domnului director Ioan Penția, dacă hârtiile și cărțile aparținătoare conducerii nu ne-ar fi fost atât de împrășchiate. Astfel ajungând cu necazul nostru până la Prea Sfințitul, imediat ni se pune la dispoziție o cameră, pe care o aranjăm cu lucruri parte împrumutate, parte căpătate și o numim: „Biroul Societății femeilor ortodoxe“.

În ziua de 17 Martie 1929 s'a făcut sfințirea acestui Birou prin domnul părinte Gheorghe Noaghea și domnul părinte Filip Pop, executându-se partea cantorală prin domnul diacon Teodor Roșca însoțit de un frumos număr dintre domnii teologi. Și de aici înainte Comitetul este pus în posibilitatea de a munci tihnit și liniștit la opera pentru care Societatea este creată.

3. S'a amintit mai sus, că Biroul Societății s'a aranjat cu obiecte parte împrumutate, parte căpătate. Amintim între cele împrumutate dela Institut un dulap, o masă și 8 scaune, care nefiind de ajuns, fiecare membră din Comitet și-a adus scaun de acas.

Celelalte obiecte, care împodobesc Biroul Societății sunt donațiuni și anume: perdele albe de dantelă pentru 2 ferestri și icoana Prea Curatei Fecioare Maria cu Fiul dela doamna Ana Velovan din Rusca-montană, o păreche de carnege strugite dela doamna Ștefania Târziu, icoana Sfintei Treimi dela doamna Ana Băloni, icoana Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril precum și un borcănaș de sticlă cu păhar dela doamna Aurelia Popovici, un cuier de lemn dela doamna Cornelia Dona, unele requisite de scris dela domnișoara Melania Vasilevici, o cruciuliță, care împodobește masa Biroului, dela doamna Marinca Udrea.

Toate obiectele acestea sunt luate în Inventar și formează proprietatea Societății.

(Urmează).

Iubirea de Dumnezeu și iubirea deaproapelui nostru.

III.

Legătura sau raportul dintre noi și Dumnezeu nostru se întemeiază — după cele ce cunoaștem — pe dragoste. O legătură desăvârșită, mai tare ca stâncile tari și mai trainică decât toate legăturile lumii acesteia. Zidită pe temelurile dragostei, ea este fără de sfârșit, căci dragostea nici odată nu moare...

Din cuvintele sfântului apostol Pavel știm, că *dragostea îndelung răbdă... toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește.* (I Cor. 13. 4, 7). Ca dintr'un isvor curat, țâșnesc din dragoste virtuți care din care mai nobile, mai desăvârșite.

Dragostea îndelung răbdă... toate le suferă, afirmă apostolul neamurilor, Pavel. Și oare nu este așa, când el însuș, *dela Iudei de cinci ori câte patruzeci fără una a luat; de trei ori cu toișea a fost bătut, odată cu pietre a fost împroscat* și altele multe a răbdat?! A fost hulit de ai săi: *în primejdi de către rudeni, în primejdi de către păgâni,* pretutindeni a răbdat... pentru dragoste. Toate durerile, necazurile și suferințele sale nu erau

în stare să învingă dragostea lui. Când de-o pildă cu *scârbă* și *necaz* mustră desfrânările corintenilor bogați, el o face aceasta: „*nu ca să vă întristați, ci ca să cunoașteți dragostea care priosește pentru voi*“ (II Cor. 2, 4) — după cuvintele sale.

Dar oare este exemplul acestui mare apostol cel mai desăvârșit exemplu de răbdare, isvorită din dragoste? Au nu avem noi creștinii, — ca dealtfel însuș acest sfânt apostol — exemplul măreț al Mântuitorului Christos, carele pentru noi *oamenii* și pentru a noastră mântuire s'a răstignit pe cruce, pentru oamenii din toate vremurile și din toate locurile a suferit moarte?! Învățătura sa, viața sa pilduitoare și îndeosebi moartea suferită pentru noi nu sunt acestea nemuritoare mărturie pentru învățăceii îndelungei răbdări?! Da, Christos a suferit, căci el a *iubit* cu adevărat pe om; el a răbdat chinuri și a răbdat moarte, *căci chinurile și moartea au fost biruite prin dragoste!*

Ce dovedesc iarăș mucenicțiile multe ale martirilor anonimi — de pe vremea celor zece împărați nebuni — sfâșiați de fiare, arși la stâlpi și în cazane, schingiuiți și maltratați ca niște tâlhari, dacă nu dragoste înflăcărată pentru Christos? Dragoste împletită din răbdare și suferință a împodobit frunțile lor de martiri...

În inimile acestor martiri, ca și a celor din Rusia de astăzi, răbdarea și suferința sunt bine cimentate; pe temelurile lor dragostea lui Dumnezeu a zidit speranța într'o răsplată divină, mult mai mare și mai mângâietoare decât orice suferință de pe pământ...

Răbdarea răsare pretutindeni unde seamănă dragostea.

Sfânta Fecioară Maria, câte n'a răbdat ea, numai ca să-și scape pe dumnezeescul Său prunc de furia lui Irod? Însoțită numai de bătrânul Iosif ea pornește noaptea, pe căi neumbrate, în deșerturi — numai și numai ca să salveze viața copilului său.

Un tată oarecare, nu răbdă el foame și frig și tot felul de suferinți, îndeosebi în zilele grele de astăzi, pentru ca să dea copilului său o viață mai bună, mai tihnită de cum a fost viața lui?

Soldații cari pornesc în războaie, câte nu răbdă ei din dragostea lor mare pentru patria amenințată? Bieții noștri tați și unchi și alte neamuri, cu toții au suferit; ba noi cei de acas, înșine am suferit greutățile și chinurile marelui războiu. Și aceste grămezi de suferinți nu au avut nimic altceva dedesuptul lor, decât numai *dragostea* de frate, dragostea de glia străbună și de legea acestui pământ!

Cu drept cuvânt dar legea divină a dragostei este neclătita temelie a răbdării și a suferinții, cele mai frumoase podobe ale sufletului omenește!...

Dragostea... toate le crede, toate le nădăjduiește — afirmă mai departe sfântul apostol Pavel. Dragostea este capabilă de orice jertfă, fie ea cât de mare! Ea n'are măsură pentru nimic, isvoarele sale sunt fără de sfârșit! Gândiți-vă de-o pildă la nopțile de veghe ale unei mame la căpătâiul fiului său bolnav; ea crede durerii lui, căci îl iubește pe copil. Ea crede oricărei suferinți, crede neputinciosului, crede cerșetorului, cărora le dă o mână de sprijin — pentru că este iubire, dragoste în inima ei.

Dragostea este cea mai înaltă virtute; virtutea virtuților, din care ca dintr'o cămară dumnezeiască oamenii își nutresc sufletele lor pururea dornice de ceva divin, nemuritor și vecinic. „*Dragostea niciodată nu cade; și ori prorociile de vor lipsi, ori limbile de vor înceta, ori cunoștința de se va strica*“. (1 Cor. 13, 8).

Nimic pe lume nu este nemuritor, dragostea însă viază în veci, căci dragostea este dela Dumnezeu. *Insus Dumnezeu dragoste este!*

Ea dă omului tărie să supoarte orice lovitură a vieții, fie cât de grea. Ea dă rezistență în suferinți, căci la spatele ei se ascunde *nădejdea*, că orice suferință e temporală, că are sfârșit undeva, în nețărmuritul imperiu al dragostei vecinice.

„*Dragostea răbdare lucrează, iar răbdarea curățire iar curățirea nădejde*“, scria Pavel apostolul ca mângâiere creștinilor din Roma tuturor persecuțiilor.

Să ne gândim acum mai dinadins asupra persecuțiilor religioase din Rusia sovietică. Nu dovedesc oare acele persecuții chiar, că poporul rus are dragoste multă, pentru Dumnezeu, pentru aproapele creștin, pentru biserica sa dreptcredincioasă?! Da, Rușii au dragoste multă, căci mai groaznic ca oricând pătimește, pentru credința lor, pe care o iubesc. Ei au convingerea sigură, că orice prigonire are un sfârșit, iar dragostea lor sfârșit nu cunoaște, deaceia nădăjduesc în triumful ei final!

Poșta Consiliului Eparhial.

Oficiile parohiale din tractul protopresbiteral al Caransebeșului cari n'au înaintat încă prețul broșurilor trimise sub Nr. 5512 Șc. ex 1929 (deși au fost urgate în 16 Ianuarie a. c. sub Nr. 275 Șc. ex 1930) se provoacă să înainteze cassei diecezane sumele cuvenite.

ȘTIRI

Locale.

Prea Sfințitul nostru episcop a binevoit a săvârși următoarele hirotoniri: *Cornel Isfan-Stan* pentru parohia din *Surducul-mare*, *Nicolae Bogdan* pentru parohia *Crâjma cu filia Mal*, *Ștefan Bololoi* pentru *Rusca-montană*.

La șezătoarea religioasă de Duminecă a conferențiat preotul-catihet *Dimitrie Soceneanu* dela liceul „Traian Doda“ din Loc. Conferința d-sale atât de interesantă și de actuală, despre *sfânta Taină a Mărturisirii*, este publicată în întregime în acest Nr. al foaiei noastre.

Misionarismul studenților noștri teologi a început deodată ce timpul a devenit prielnic. Bine pregătiți și instruiți de profesorul lor de teologie practică, *Dimitrie Popescu* descind Dumineca la sate, unde prin cântări, predici, convorbiri cu credincioșii, dau cel mai prețios ajutor preoților pentru întărirea religiozității, pregătindu-se în acelaș timp ei însși pentru chemarea lor grea de mâne.

Consiliul eparhial în ședința plenară dela 15 Martie a. c. a numit de protopresbiter al Logojului pe părintele Protopresbiter onorific *Romul G. Ancușa* consilier referent la secția administrativ-bisericească a Consiliului nostru eparhial.

Pentru grădinile bisericesti neplantate și cari nu e bine sa stea neproductive, ocoalele silvice ale Comunității de avere din Caransebeș pun la dispoziție altoi cu preț avantajos și pueți (pădureți) în mod cu totul gratuit. Doritorii să se adreseze deci ocoalelor silvice mai apropiate, timpul fiind potrivit pentru plantările de pomi.

Comitetul Școlar Petroșnița.

Nr. 17/1930.

Publicațiune.

Comitetul școlar al comunei Petroșnița, județul Severin plasa Caransebeș, publică din nou licitație pentru darea în antipriză a lucrărilor pentru zidirea a două sale de învățământ.

Această licitație se va ține la 5 Aprilie 1930 orele 11 a. m. în localul școlii primare din Petroșnița prin ofertă, — separat pentru zidărie, pentru lucrările dulgherului apoi pentru tâmplărie și apărținătoarele, — scrisă și sigilată în conformitate cu art. 72—85 din legea contabilității publice.

Valoarea devisului este 279.241 Lei 97 bani.

Garanța de 10% a sumei din ofertă se va depune în bani gata sau efecte de stat.

Supraoferte, oferte telegrafice sau întârziate, se vor respinge.

Planul, devizul serv. tehnic al județului precum și condițiunile generale și speciale se pot vedea zilnic între orele oficioase în biroul școlii primare de stat din Petroșnița.

Spese de călătorie nu se plătesc.

Petroșnița, la 20 Martie 1930.

Comitetul Școlar.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 638/1930 cf.

Publicațiune de licitațiune și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Graniței din Caransebeș contra urmăritului Sirbu Ioan din Caransebeș, la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra imobilului înscris în cf. a comunei Caransebeș No. coalei cf. 2778 No. top. 1153/4 Grădină în intravilan de 30 stp. cu prețul de strigare 7000 lei;

Pentru incasarea creanței de 3500 lei capital, interese 12% de la 14 Aprilie 1928, spese de proces și de executare de 905 lei, fixate până acum, spese de 423 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua **de 24 Maiu 1930, ora 9 în localul oficial al cf.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea

aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 NLI. 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urecat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 22 Februarie 1930.

Leo Pető mp. jud.

pt. conf. D. Lazareț dir. cf.

Iosef Schaub Tinichigiu de lux și zidire se angajează la tot felul de lucrări și anume: facerea turnelor noi și crucii noi și aurirea lor în modul cel mai ornamental, facerea acoperișelor noi, facerea parafulgerilor noi după regulile tehnice bazat pe o praxă de aproape 35 ani. Vopsirea turnelor, acoperișelor cu farbă „Bessemer“ cea mai bună farbă de apărare contra ruginei fiind reprezentant de farba susnumită.

„Corcana“ Fabrică de Butoaie, Parchete și Lemnărie S. A., Caransebeș.

Convocare.

Domnii acționari ai Societății „Corcana“, Fabrică de Butoaie, Parchete și Lemnărie S. A., sunt invitați la a

VIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș, la 30 Martie 1930, ora 10^{1/2} în sala de ședință a societății.

ORDINEA DE ZI:

1. Designarea grefierului și alegerea a doi acționari, pentru autentificarea procesului verbal.

2. Raportul Consiliului de Administrație și al cenzorilor, despre anul de gestiune 1929 expirat. Pertractarea bilanțului,
3. Darea absoluturului,
4. Propunerea și decidera remunerăției al cenzorilor,
5. Propunerea direcțiunei pentru lichidarea societății, în sensul §§ 38 și 39 a statutelor,
6. Alegerea lichidatorilor,
7. Alegerea cenzorilor.
8. Eventuale propuneri anunțate în conformitate statutelor.

N. B. Acei acționari, cari doresc a lua parte la adunare, sunt rugați a depune acțiunile lor, până cel mai târziu la 22 Martie a. c. inclusive la cassa societății.

Consiliul de Administrație.

ACTIVA

CONTUL-BILANȚ PE ANUL 1929.

PASIVA

Cassa		5.836 37	Capital societar	5.000.000
Realități și instalațiuni:			Fond de rezervă	370.000
Imobile	2.587.000		Fond de amortizarea investițiunilor	1.886.000
Instalațiunile imobilelor	1.630.000		Fond de rezervă pentru creanțe dubioase	118.799 18
Inventarul	508.000	4.725.000	Fond de penzie	55.398 87
Mărfuri și material		1.800.000	Creditul industrial, București	900.000
Debitori		2.747.730 26	Creditori	4.622.095 26
Efecte		60.000		
Saldo ca pierdere:				
din anul 1928	415.282 10			
" " 1929	3.198.444 58	3.613.726 68		
		12.952.293 31		12.952.293 31

Caransebeș, la 31 Decemvrie 1929.

Strauss ss.

prim-contabil, contabil autorizat.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Rado ss.

W. Munk ss.

E. Rado ss.

Schwab ss.

Dr. Halle ss.

Dr. Cioloca ss.

L'am revidat și aflat exact:

CONSILIUL DE CENZORI:

Alexandru Balaș ss.

Norbert Fischer ss. președinte,
expert contabil.

Dr. Sig. Szörenyi ss.

Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș Societate pe acții, Caransebeș.

CONVOCARE.

Domni acționari ai „Primei Casse de păstrare din Caransebeș S. P. A.” sunt invitați la a

LIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș, la 8 Aprilie 1930 la orele 11^{1/2} a. m. în localitățile institutului.

Ordinea zilei:

1. Alegerea a doi acționari pentru autentificarea protocolului.
2. Raportul Direcțiunii și Comitetului de supraveghiere despre anul de gestiune expirat. Pertractarea bilanțului. Darea absolutului. Propunerea Direcțiunii și Comitetului de supraveghiere referitor la distribuirea profitului net.
3. Alegerea Direcțiunii.
4. Alegerea membrilor din Comitetul de supraveghiere.
5. Alegerea membrilor din Comitet.
6. Propunerea și deciderea remunerației a Comitetului de supraveghiere.

Caransebeș, la 10 Martie 1930.

Direcțiunea.

N. B. Conform § 22 din statutele institutului, acționari cari doresc lua parte la adunarea generală personal sau prin plenipotențiații lor sunt obligați ca înainte de ținerea adunării generale cu 4 zile să depoziteze acțiunile lor dinpreună cu cupoanele nescadente la cassieria noastră, sau la cassieria Băncii Timișoarei și Societate Comercială pe Acțiuni, Timișoara și sucursalele ei.

ACTIVA

CONTUL BILANȚ

PASIVA

Cassa :			Capital societar		5,000.000
Numerar	3,348.373		Fond de rezervă	2,500.000	
Monete străine	402.030	3,750.403	Fond pentru diferența cursului	250.000	
Capitale elocate la bănci		2,548.745	Fond de rezervă pentru creanțe dubioase conform § 32 b. al legii de contribuție dir.	1,250.000	4,000.000
Portofoliul cambial		33,807.816	Fondul jubilar „Carol Schwab” de pensie și asistența funcționarilor		200.000
Conturi curente acoperite		36,560.322	Depuneri spre fructificare :		
Efecte proprii		2,644.442	Pe libel	53,5 9.669	
Mărfuri spirituoase		2,176.635	In cont curent	5,422.892	59,002.561
Realități :			Creditori		1,260.099
Edificiul institutului	118.000		Reescompt		8,999.040
Edificiul depoului și alte realități	82.000	200.000	Incaso	2,205.815	
Incaso	2,205.815		Cautioni și garanți	710.500	
Cautioni și garanți	710.500		Poziții transitoare		1,445.352
Inventarul		2	Profit :		
			Reportat din anul 1928	161.496	
			Net din anul 1929	1,619.817	1,781.313
		81,688.365			81,688.365

La caz de acceptare a propunerii direcționale fondul de rezervă ar crește la 2,750.000.

SPESE

CONTUL PROFIT ȘI PIERDERE

VENITE

Salare spese de călătorie și de administrație, tipărituri, porto postal telefon și telegramă		2,599.948	Profit reportat din anul 1928		161.496
Impozite și competențe		355.588	Dobânzi, provizii și venitul după mărf.		4,450.317
Profit :			Venitul a imobilului		125.036
Reportat din anul 1928	161.496				
Net în anul 1929	1,619.817	1,781.313			
		4,736.849			4,736.849

Fischer m. p.

Caransebeș, la 31 Decembrie 1929.

Glück m. p.

director executiv expert contabil.

procurist, primcontabil-contabil autorizat.

DIRECȚIUNEA.

Schwab m. p. dir. general Bastius m. p. Dr. Becker m. p. Bibel m. p. Dr. Coste m. p. Crăciun m. p.
 Dr. Halle m. p. Hüttl m. p. Dr. Nicoara m. p. Pauck m. p. Rado m. p. Rezacs m. p.
 Schiller m. p. Dr. Szörényi m. p. Tabacovici m. p. Tirbu m. p. Vidrighin m. p. Zápory m. p.

L'am revidat și aflat exact:

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Alexandru Andrei m. p. Robert Halle m. p. Eugen Rado m. p. Petru Straub m. p. Rudolf Klein m. p.

„SEBEȘANA“ CASSĂ DE PĂSTRARE PE ACȚIUNI ÎN CARANSEBEȘ**Convocare**

P. T. Domnii acționari ai Cassei de Păstrare „Sebeșana“ din Caransebeș se convoacă la

Adunare generală extraordinară

care se va ține **Martți în 1 (prima) Aprilie 1930 la 12 ore a. m.**, în localitatea institutului (Piața Unirei) cu următoarea

Ordine de zi:

1. Constituirea biroului.	3. Decidere asupra fuzionării băncii Sebeșana cu Banca Poporală din Caransebeș.
2. Emiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal, luat în această adunare.	4. Eventuale propuneri conform statutelor.

Dacă la adunarea generală dela 1 Aprilie 1930 nu se vor prezenta acționarii în numărul stabilit de § 14 lit. a) din statutele societății, atunci conform aceluiași § alin. ultim și a §-lui 10 din statute prin aceasta se fixează termenul unei noi adunări generale pe ziua de **9 (nouă) Aprilie 1930 oara 12 a. m.**, când se vor lua hotărâri fără considerare la numărul acționarilor prezenți și a acțiilor depuse.

Caransebeș, la 20 Martie 1930.

DIRECȚIUNEA.

N. B. **Vot decisiv în adunarea generală au numai acei acționari, cari au depus la cassa institutului în orele oficioase până Vineri în 28 Martie a. c., acțiile lor.** Acțiile se pot depune spre acest scop și la ori care institut, care e membru la „Solidaritatea“, precum și la filialele lor; în acest caz însă avizul despre depozitare al institutului respectiv trebuie să sosească la noi tot până Vineri în 28 Martie 1930. Femeile se pot reprezenta numai prin astfel de plenipotențiați, cari încă sunt acționari introduși în registrul institutului cu trei luni înainte de adunarea generală. Minoreni și persoanele juridice se reprezintă prin reprezentanții lor legali.

„BANCA POPORALĂ“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII CA SOCIETATE PE ACȚII ÎN CARANSEBEȘ.

Filiale: **BOZOVICI, TEREHOVA, MEHADIA și BUZIAȘ.** ♦ **Expoziții: EȘELNIȚA și SACUL.** ♦ **Telefon Nr. 43.**

Convocare.

Domnii acționari ai institutului „Banca Poporală“ din Caransebeș sunt invitați la

Adunarea generală extraordinară,

care se va ținea în **Caransebeș la 10 Aprilie 1930 la 11½ ore a. m.** în localitățile institutului.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării generale, designarea notarului și a doi acționari pentru verificarea procesului verbal.
2. Propunerea Consiliului de administrație referitoare la fuziunea cu Cassa de păstrare pe acțiuni „Sebeșana“ din Caransebeș, prin contopirea acesteia în institutul nostru.
3. Propuneri în senzul statutelor.

Caransebeș, la 21 Martie 1930.

Consiliul de Administrație.

N. B. Domnii acționari, care voesc a participa la adunarea generală extraordinară în persoană sau prin plenipotențiat, sunt rugați în senzul statutelor a-și depune acțiile în Caransebeș la Institutul nostru ori la filialele din Bozovici, Terehova, Mehadia, Buziaș, Eșelnița și Sacul, afară de acestea la Institutele care sunt membre ale însoțirii „Solidaritatea“.